

REGLUR

um hreindýraveiðar árið 1990.

1. gr.

Heimilt er að veiða allt að 600 hreindýr í Norður-Pingeyjarsýslu, Norður-Múlasýslu, Suður-Múlasýslu og Austur-Skaftafellssýslu á tímabilinu 10. ágúst til 15. september árið 1990. Þó getur ráðuneytið leyft veiðar á öðrum árstíma, ef veiðistjóri telur sérstakar ástæður mæla með því, að höfðu samráði við hreindýraeftirlitsmenn, sem hlut eiga að máli.

2. gr.

Tala þeirra dýra, sem veidd verða skv. 1. gr., skiptist þannig milli eftirgreindra sveitarfélaga:

1. Fjallahreppur	2	hreindýr
2. Skeggjastaðahreppur	2	–
3. Vopnafjarðahreppur	11	–
4. Fljótsdalshreppur	77	–
5. Jökuldalshreppur	77	–
6. Fellahreppur	32	–
7. Tunguhreppur	22	–
8. Hlíðahreppur	8	–
9. Hjaltastaðahreppur	24	–
10. Borgarfjarðahreppur	31	–
11. Seyðisfjarðarkaupstaður	6	–
12. Skriðdalshreppur	40	–
13. Vallahreppur	45	–
14. Egilsstaðahreppur	21	–
15. Eiðahreppur	26	–
16. Mjóafjarðahreppur	6	–
17. Norðfjarðahreppur	20	–
18. Eskifjarðarkaupstaður	20	–
19. Reyðarfjarðahreppur	9	–
20. Búðahreppur	2	–
21. Fáskrúðsfjarðahreppur	2	–
22. Stöðvarhreppur	2	–
23. Breiðdalshreppur	11	–
24. Beruneshreppur	11	–
25. Búlandshreppur	10	–
26. Geithellnahreppur	17	–
27. Bæjarhreppur	16	–
28. Nesjahreppur	16	–
29. Bærinn Höfn í Hornafirði	4	–
30. Mýrarhreppur	15	–
31. Borgarhafnarhreppur	15	–
Samtals	600	hreindýr

3. gr.

Auk þeirra hreindýra, sem skiptast samkvæmt framansögðu, hefur veiðistjóri heimild til þess að láta veiða allt að 100 dýr til þess að standa undir hluta kostnaðar við rannsóknir á hreindýrastofninum og tilraunir til þess að koma í veg fyrir tjón af völdum hreindýra, samkvæmt nánari ákvörðun umhverfisráðuneytis.

4. gr.

Andvirði felldra hreindýra, sbr. 2. gr., greiðist í reikning hlutaðeigandi sveitarsjóðs, en hver sveitastjórn skiptir fénu innan síns svæðis. Skal sveitarstjórn fyrst og fremst láta þá bændur, sem fyrir mestum ágangi verða af hreindýrum á beitolönd eða skógarlönd sín, njóta arðs af veiðunum, en síðan sveitarsjóð, enda greiði hann þóknun þeim mönnum sem eru hreindýraeftirlitsmanni til aðstoðar við veiðarnar, sbr. 5. gr. Heimilt er þó, að þeir fái í sinn hlut hreindýraafurðir í stað greiðslu.

Valdi hreindýr spjöllum eða átroðningi á eyðijörðum, er heimilt að taka nokkurt tillit til þess við skiptingu arðs af hreindýraveiðum.

Ekki er heimilt að selja veiðileyfi.

5. gr.

Einn hreindýraeftirlitsmaður skal vera í hverju sveitarfélagi sem nefnt er í 2. gr., nema samkomulag verði um það, að einn eftirlitsmaður verði fyrir tvö sveitarfélög. Skal hann ráðinn af veiðistjóra að fengnum tillögum hlutaðeigandi sveitarstjórnar og að höfðu samráði við sýslumann. Ráðuneytið ákveður og greiðir fasta þóknun hans fyrir starfið að fenginni tillögu veiðistjóra og skýrslu eftirlitsmanns um framgang veiðinnar og ástand hreindýrastofnsins í sveitarfélaginu.

Hreindýraeftirlitsmenn veiðistjóra framkvæma ásamt aðstoðarmönnum, sem þeir velja, þá fækkun hreindýra sem ákveðin er.

Aðalumsjón með hreindýrunum annast sá eftirlitsmaður, sem ráðinn er fyrir Fljótsdalshrepp, og hefur hann umsjón með störfum annarra eftirlitsmanna.

Hreindýraeftirlitsmenn og aðstoðarmenn þeirra hafa ekki heimild til þess að fella hreindýr í öðru sveitarfélagi en því sem þeir eru ráðnir fyrir, nema með samþykki hlutaðeigandi sveitastjórnar og að höfðu samráði við hreindýraeftirlitsmann.

6. gr.

Þeir einir mega annast fækkun hreindýra, sem til þess hafa næga skotfimi og kunnáttu í meðferð skotvopna að dómi hlutaðeigandi lögreglustjóra. Þess skal gætt að þeir fullnægi ákvæðum laga um leyfi til þess að eiga og nota skotvopn, sbr. lög nr. 46/1977 og reglugerð nr. 16/1978, sbr. reglugerð nr. 174/1979 og reglugerð nr. 474/1988.

Aðalumsjónarmaður, skv. 3. mgr. 5. gr. ákveður hvaða tegund og stærð skotvopns (riffils) skuli nota. Eigi er þó leyfilegt að nota minni stærð riffils en cal 243.

7. gr.

Sá sem særir dýr er skyldur að gera allt, hvað hann getur, til þess að aflífa það. Reynist það ekki framkvæmanlegt, er honum skylt að tilkynna það eftirlitsmanni og aðstoða hann við að aflífa dýrið.

Hvorki má skjóta hreindýr úr vélknúnu farartæki né nota slíkt farartæki til að smala hreindýrum á ákveðinn veiðistað.

8. gr.

Hreindýraeftirlitsmenn skulu gæta þess vandlega, að hreindýr séu ekki veidd á þeim slóðum, þar sem þau eru að nema ný lönd og talið er æskilegt að þau hagvenjist, heldur þar sem ætlunin er að bæja þeim frá.

9. gr.

Hreindýraeftirlitsmenn skulu sjá um, að veidd séu þau dýr, sem minnstur skaði er að fyrir eðlilegan viðgang hjarðarinnar. Þeir skulu senda veiðistjóra skýrslu um veiðarnar strax að veiðitíma loknum, sbr. 1. mgr. 5. gr.

10. gr.

Óheimilt er að hafa hreindýrakjöt til sölu nema það hafi verið skoðað og metið af dýralækni, sbr. ákvæði laga nr. 30/1966 um meðferð, skoðun og mat á sláturafurðum.

11. gr.

Brot á reglum þessum, sem settar eru skv. lögum nr. 28/1940 um friðun hreindýra og eftirlit með þeim, svo og breytingu á þeim lögum nr. 72/1954 sbr.og 7. gr. laga nr. 47/1990, varða sektum eða varðhaldi, sbr. lög nr. 75/1982.

Reglur þessar öðlast þegar gildi og falla jafnframt úr gildi reglur nr. 368/1989, um hreindýraveiðar árið 1989.

Umhverfisiráðuneytið, 1. ágúst 1990.

F. h. r.
Páll Líndal.

Kristinn Sv. Helgason.

REGLUGERÐ

**um breyting á reglugerð nr. 591/1987, um laun, greiðslur og hlunnindi
utan staðgreiðslu, með síðari breytingu.**

1. gr.

Við 1. mgr. 2. gr. reglugerðarinnar bætast tveir töluliðir svohljóðandi:

22. Styrkir til fræðimanna, listamanna og vísindamanna sem veittir eru úr ríkissjóði, opinberum sjóðum eða opinberum stofnunum.
23. Verðlaun sem veitt eru í viðurkenningarskyni.

2. gr.

Reglugerð þessi sem sett er með heimild í 8. gr. laga nr. 45/1987 um staðgreiðslu opinberra gjalda, með síðari breytingum, öðlast gildi þegar í stað.

Fjármálaráðuneytið, 20. júlí 1990.

F. h. r.
Magnús Pétursson.

Snorri Olsen.